

รายงานการค้ำมนุษย์ประจำปี พ.ศ. 2553

ประเทศไทย (กลุ่มที่ 2 บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามอง)

ประเทศไทยเป็นประเทศต้นทาง ปลายทาง และทางผ่าน สำหรับการค้าผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กโดยเฉพาะเพื่อการบังคับใช้แรงงานและการบังคับค้าประเวณี ประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศที่อยู่ห่างไกล เช่น รัสเซียและฟิลิปปินส์อพยพหนีความยากจนเข้ามาอยู่ในประเทศไทย แรงงาน ชาวพม่าซึ่งมีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มแรงงานต่างด้าวในไทย เข้ามาหารายได้ในไทยและหลบหนีการ ปรามปรามของทหาร เขี่ยค้ำมนุษย์ที่พบในไทยส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ถูกบังคับหรือล่อลวงมาเพื่อ บังคับใช้แรงงานหรือแสวงประโยชน์ในธุรกิจทางเพศ เขี่ยค้ำมนุษย์ในไทยพบในอุตสาหกรรมประมง โรงงานผลิตอาหารทะเล โรงงานผลิตเสื้อผ้าราคาถูก และงานรับใช้ตามบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีการ พบชายชาวพม่า กัมพูชา และไทยถูกค้าไปใช้แรงงานตามเรือประมงของไทยที่แล่นทั่วน่านน้ำเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งคนเหล่านี้อาจต้องอยู่บนเรือกลางทะเลนานหลายปีโดยไม่ได้รับค่าแรง ถูกข่มขู่ และถูกทำร้ายร่างกาย ผู้สังเกตการณ์ระบุว่าโดยทั่วไปพ่อค้ามนุษย์ (รวมถึงนายหน้าจัดหาแรงงาน) ซึ่ง นำชาวต่างชาติมาค้าในไทย มักทำงานคนเดียวหรือไม่ก็ทำงานเป็นกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ ในขณะที่ พ่อค้ามนุษย์ซึ่งหลอกคนไทยไปค้าในต่างประเทศมักทำงานเป็นกลุ่มที่เป็นทางการมากกว่า แรงงานต่าง ด้าว ชนกลุ่มน้อย และบุคคลไร้สัญชาติในไทยมีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์มากกว่าคนไทย แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้จดทะเบียนยังคงเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์ เนื่องจากฐานะทางการเงิน ระดับการศึกษา อุปสรรคด้านภาษา และการขาดความเข้าใจเรื่องสิทธิของตนเองภายใต้กฎหมายไทย เด็กจากประเทศเพื่อนบ้านบางคนถูกบังคับให้ขายดอกไม้ ขอทาน หรือทำงานรับใช้ตามบ้านในเขตตัว เมือง คนไทยที่ถูกนำไปค้าในต่างประเทศและถูกส่งตัวกลับประเทศโดยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล ส่วนใหญ่ถูกนำไปค้าที่ประเทศบาห์เรน มาเลเซีย มัลดีฟส์ และสิงคโปร์มีแรงงานชายไทยที่เดินทางไป ทำงานในฐานะแรงงานที่มีฝีมือต่ำในไต้หวัน มาเลเซีย เกาหลีใต้ อิสราเอล สหรัฐอเมริกา และประเทศใน อ่าวเปอร์เซีย ต้องถูกบังคับใช้แรงงานและเป็นแรงงานขี้ดหนี้ ในช่วงปีที่ผ่านมา พบคนงานไทยถูกบังคับ

ใช้แรงงานในโรงฆ่าสัตว์ สถานที่ก่อสร้าง และฟาร์มในประเทศสวีเดน โปแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยทั่วไป ผู้ชายมักตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในไทยเพื่อเป็นแรงงาน แต่ก็มีผู้หญิงและเด็กที่ถูกค้าเพื่อใช้แรงงานด้วยเช่นกัน เหยื่อจากการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศและการบังคับค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงและเด็ก การท่องเที่ยวเพื่อซื้อบริการทางเพศเป็นปัญหาที่สำคัญในไทยมานาน และน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศ

รัฐบาลไทยไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำอย่างเต็มที่ในการขจัดปัญหาการค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลกำลังดำเนินความพยายามที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐบาลยังคงนำพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์มาบังคับใช้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2551 และยังคงจัดฝึกอบรมให้ความรู้ รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์เพิ่มจิตสำนึกเกี่ยวกับปัญหาการค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการดำเนินความพยายามที่สำคัญดังกล่าว แต่ความพยายามโดยรวมของรัฐบาลในการแก้ปัญหาค้ามนุษย์ที่บังคับใช้แรงงานต่างด้าวและแรงงานไทยและการบังคับค้าประเวณี ยังไม่มีความคืบหน้าอย่างเพียงพอ ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงถูกจัดอันดับอยู่ในกลุ่มที่ 2 บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องถูกจับตามอง (Tier 2 Watch List) ความพยายามของรัฐบาลในการคัดแยกเหยื่อค้ามนุษย์ค่อนข้างจำกัด ยังมีรายงานและการยืนยันว่ามีเหยื่อค้ามนุษย์จำนวนมากที่ถูกแสวงหาประโยชน์ในไทย และยังคงมีคนไทยที่ถูกแสวงหาประโยชน์ในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ เชื่อได้ว่าหน่วยงานในการการบังคับใช้กฎหมายของไทยยังมีการทุจริตคอร์รัปชันอยู่ทั่วไป แต่รัฐบาลกลับไม่ได้มีการรายงานการสอบสวนคดีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ ในขณะที่ปัญหาการค้ามนุษย์ในไทยมีขอบข่ายกว้างขวางและเป็นปัญหาที่รุนแรง แต่มีการพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดในคดีค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศและบังคับใช้แรงงานเพียงจำนวนเล็กน้อย และมีการคัดแยกเหยื่อค้ามนุษย์เพียงไม่กี่รายในประชากรกลุ่มเสี่ยง

ข้อเสนอแนะสำหรับประเทศไทย

ประเทศไทยควรปรับปรุงความพยายามในการคัดแยกตัวผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในประชากรกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้จดทะเบียน นอกจากนี้ ไทยควรเพิ่ม

ความพยายามในการสอบสวนและดำเนินคดี รวมทั้งพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดค้ำมนุษย์เพื่อ
แสวงประโยชน์ทางเพศและบังคับใช้แรงงาน ควรเพิ่มความพยายามในการสอบสวน ดำเนินคดี และ
พิพากษาลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ทุจริตคอร์รัปชันในคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์ ควรทำให้แน่ใจว่าผู้รับจ้าง
จัดหางานที่หลอกลวงแรงงานและผู้บังคับใช้แรงงานต้องได้รับโทษทางอาญาอย่างเข้มงวด ปรับปรุง
มาตรฐานและขั้นตอนการตรวจสอบด้านแรงงาน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก
ขึ้นว่าสถานที่ทำงานใดฝ่าฝืนมาตรฐานดังกล่าว และมีการค้ำมนุษย์หรือไม่ ไทยควรอนุญาตให้เหยื่อค้ำ
มนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่ทุกคนสามารถเดินทาง ทำงาน และพักอาศัยนอกสถานพักพิง และควรเสนอ
ทางเลือกทางกฎหมายให้เหยื่อค้ำมนุษย์นอกเหนือจากการถูกส่งกลับประเทศที่ซึ่งคนเหล่านี้อาจจะต้อง
เผชิญกับการถูกแก๊งค์หรือเผชิญกับชีวิตที่ยากลำบาก ไทยควรพัฒนาและจัดทำกลไกที่ให้สิทธิเหยื่อค้ำ
มนุษย์ต่างชาติที่เป็นผู้ใหญ่สามารถอาศัยในประเทศไทยได้ รวมทั้งสามารถหางานทำนอกสถานพักพิง
ได้ ไทยควรจัดหาเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถพูดภาษาของแรงงานต่างด้าวไว้สำหรับรับเรื่องร้องเรียนที่ศูนย์
ฮอทไลน์ และเพิ่มความพยายามในการให้ความรู้แก่แรงงานต่างด้าวเกี่ยวกับสิทธิที่พึงมี และหน้าที่ที่
นายจ้างพึงมีต่อแรงงานเหล่านี้ รวมทั้งช่องทางในการฟ้องร้องพ้อค้ำมนุษย์ นอกจากนี้ ไทยควรเพิ่ม
ความพยายามในการรณรงค์ต่อต้านการค้ำมนุษย์กับนายจ้างและลูกค้าที่ซื้อบริการทางเพศ

การดำเนินคดี

ในช่วงระยะเวลาของการทำรายงานฉบับนี้ รัฐบาลไทยมีความคืบหน้าอย่างจำกัดในการ
บังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ แม้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะรายงานว่าได้
สอบสวนคดีค้ำมนุษย์ 134 คดีระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2551 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 แต่ก็
ไม่สามารถให้รายละเอียดในคดีที่ตำรวจระบุว่าเกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์ในระยะเวลาเฉพาะที่ทำ
รายงานฉบับนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดรายงานว่ายกการได้เริ่มกระบวนการฟ้องร้องในคดีที่เกี่ยวข้องกับ
การค้ำมนุษย์จำนวน 17 คดีในปี พ.ศ. 2552 และอีก 8 คดีในช่วงสองเดือนแรกของปี พ.ศ. 2553
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551 ระบุให้การค้ำมนุษย์ทุกรูปแบบเป็น
ความผิดทางอาญา และระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ถึงสิบปี ซึ่งเป็นโทษที่ร้ายแรงและเทียบเท่าอาชญากรรม

ร้ายแรงอื่นๆ เช่นการข่มขืน ในปี พ.ศ. 2552 มีการพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์อย่างน้อยที่สุด 8 คดี ในจำนวนนี้ เป็นคดีเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงาน 5 คดี ในปี พ.ศ. 2552 ผู้ต้องหาคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และถูกพิพากษาว่ามีความผิดต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองปี ไปจนถึงโทษประหารชีวิต อย่างไรก็ตาม มีผู้ต้องหาบางรายที่ถูกพิพากษาว่ามีความผิดแต่ได้รับการประกันตัวระหว่างการอุทธรณ์ การโยกย้ายบุคคลากรบ่อยครั้งเป็นอุปสรรคต่อความคืบหน้าในการปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของรัฐบาล รัฐบาลไม่ได้รายงานเกี่ยวกับการสอบสวนหรือดำเนินคดีกับนายหน้าแรงงานชาวไทยที่จดทะเบียนถูกต้องแต่เกี่ยวข้องกับการค้าแรงงานไทยไปต่างประเทศในช่วงปีที่ผ่านมา ระบบยุติธรรมยังคงมีความล่าช้าในการจัดการกับคดีอาญา รวมทั้งคดีค้ามนุษย์ รัฐบาลยังไม่ได้พิจารณาคดีเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานพม่าในโรงงานแปรรูปกุ้งเมื่อปี พ.ศ. 2549 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ศาลพิพากษาจำคุกชาวไทยสองรายเป็นเวลา 8 ปีและ 5 ปี ในข้อหาบังคับใช้แรงงานชาวพม่าในโรงงานแปรรูปกุ้งในจังหวัดสมุทรสาคร โดยคดีนี้ นับเป็นคดีค้ามนุษย์คดีแรกที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เจ้าหน้าที่ทางการซึ่งร่วมมือกับองค์กรเอกชน ได้ช่วยเหลือแรงงานพม่า 51 รายออกจากห้องที่ปิดล็อกไว้ใกล้ท่าเรือแห่งหนึ่ง เชื่อกันว่าแรงงานเหล่านี้กำลังจะถูกส่งตัวไปทำงานเป็นแรงงานในเรือประมงโดยศาลพิพากษาจำคุกผู้ต้องหาหนึ่งในคดีนี้เป็นเวลา 2 ปี และมีรายงานว่าคดีนี้ยังอยู่ระหว่างการสอบสวน ในคดีการเสียชีวิตของแรงงาน 39 รายบนเรือประมง 6 ลำเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2549 โดยการเสียชีวิตมีสาเหตุมาจากการอดอาหารเนื่องจากได้กึ่งเรือไม่ได้จัดหาอาหารและให้เสรีภาพแก่ลูกเรือ ซึ่งในขณะนี้เจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถจับกุมผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องได้ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันยังคงมีอย่างกว้างขวางในหมู่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย และมีรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งตำรวจที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการปราบปรามการค้ามนุษย์มาแล้ว ได้ให้ความคุ้มครองของโสเภณี และสถานบริการทางเพศอื่นๆ ตลอดจนโรงงานอาหารทะเลและโรงงานเถื่อนจากการบุกเข้าค้นหรือการตรวจของเจ้าหน้าที่ ไม่มีข้อมูลที่ยืนยันว่ามีกรยอมให้มีการค้ามนุษย์ในระดับสถาบัน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไม่ได้รายงานเกี่ยวกับการสอบสวนหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในข้อหาทุจริตคอร์รัปชันเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

การคุ้มครอง

ความพยายามของรัฐบาลในการให้ความคุ้มครองเหยื่อค้ามนุษย์ชาวไทยและต่างชาติ ยังขาดความคงเส้นคงวา เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองรายงานว่าได้คัดแยกผู้ตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์อย่างน้อย 60 รายในปี พ.ศ. 2552 แต่ผู้สังเกตการณ์ระบุว่ารัฐบาลต้องใช้ความพยายามมากขึ้นในการระบุเหยื่อค้ามนุษย์ในประชากรกลุ่มเสี่ยง รวมทั้งกลุ่มชาวต่างชาติหลายพันคนที่ถูกส่งตัวกลับประเทศในแต่ละเดือนในข้อหาฝ่าฝืนกฎหมายเข้าเมือง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รายงานว่าได้คัดแยกและให้ความช่วยเหลือเหยื่อค้ามนุษย์ชาวต่างชาติจำนวน 530 รายในปี พ.ศ. 2552 โดยคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ถูกบังคับใช้แรงงาน และยังมีชาวไทยอีก 79 รายที่ถูกส่งกลับประเทศหลังจากถูกนำไปค้าในต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศรายงานว่าได้ให้ความช่วยเหลือและส่งกลับคนไทยที่ถูกระบุชี้ว่าเป็นเหยื่อค้ามนุษย์จำนวน 309 ราย กฎหมายไทยให้ความคุ้มครองผู้ถูกคัดแยกว่าเป็นเหยื่อค้ามนุษย์จากการถูกดำเนินคดีในข้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องจากการถูกนำไปค้า อย่างไรก็ตาม ในบางครั้ง ผู้ที่ทางการระบุว่าเป็นเหยื่อค้ามนุษย์และเป็นผู้ใหญ่ต้องถูกกักกันในสถานพักพิงของรัฐเป็นเวลานานหลายปี เหยื่อค้ามนุษย์ชาวต่างชาติไม่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยภายนอกสถานพักพิงของรัฐหรือออกจากสถานพักพิงก่อนที่เจ้าหน้าที่พร้อมจะส่งตัวคนเหล่านี้กลับประเทศ รัฐบาลเปิดสถานพักพิงเพิ่ม 3 แห่งสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์ที่เป็นชาย ซึ่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ให้การยอมรับในฐานะเหยื่อค้ามนุษย์ รัฐบาลส่งเหยื่อค้ามนุษย์ไปพักอาศัยในสถานพักพิงระยะยาวที่มีอยู่ 9 แห่งกระจายอยู่ในแต่ละภูมิภาคซึ่งอยู่ในสังกัดของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยผู้ตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์จะได้รับคำปรึกษาด้านจิตวิทยา อาหาร ที่พัก บริการด้านสุขภาพ และความช่วยเหลือด้านกฎหมาย เหยื่อค้ามนุษย์ชาวต่างชาติไม่มีทางเลือกทางกฎหมายนอกจากการถูกส่งกลับประเทศที่ซึ่งคนเหล่านี้จะต้องเผชิญกับชีวิตที่ยากลำบากและการถูกแก้แค้น แม้ว่า พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 จะมีบทบัญญัติที่อนุญาตให้เหยื่อค้ามนุษย์ชาวต่างชาติหางานทำได้ในขณะรอให้กระบวนการทางกฎหมายเสร็จสิ้น แต่ดูเหมือนรัฐบาลไม่ได้ให้สิทธิดังกล่าว เมื่อเป็นเช่นนี้ เหยื่อค้ามนุษย์ชาวต่างชาติจึงไม่ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับพลเมืองต่างชาติทั่วไปที่สามารถขอ

อนุญาตและได้รับอนุญาตให้ทำงานในไทยได้ ในช่วงปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้แก้ไขขั้นตอนในการคัดแยก
เหยื่อค้ามนุษย์และแจกจ่ายขั้นตอนดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่
คัดแยกเหยื่อค้ามนุษย์เพื่อใช้เป็นแนวทาง

ขั้นตอนในการส่งตัวเหยื่อค้ามนุษย์กลับประเทศระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยและ
เจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศมักใช้เวลานาน บางครั้งทำให้คนเหล่านี้ต้องอยู่ในสถานพักพิงของรัฐนาน
หลายปี และทำให้เหยื่อค้ามนุษย์บางรายพยายามหลบหนีออกนอกสถานพักพิง รัฐบาลมีการให้สิ่งจูงใจ
เล็กน้อยเพื่อให้เหยื่อค้ามนุษย์เข้าร่วมการสอบสวนและดำเนินคดีกับพ่อค้ามนุษย์ เช่น มีรายงานว่า
รัฐบาลพยายามช่วยให้เหยื่อได้รับเงินชดเชยค่าเสียหายจากนายจ้างในคดีบังคับใช้แรงงาน แต่รายงาน
ระบุว่ารัฐบาลไม่ได้แจ้งให้เหยื่อค้ามนุษย์ทราบเกี่ยวกับทางเลือกดังกล่าวอย่างเป็นระบบ และในบาง
กรณี การที่เหยื่อค้ามนุษย์ต้องอยู่ในสถานพักพิงเป็นเวลานานกลับทำให้คนเหล่านี้ไม่ต้องการให้ความ
ร่วมมือในการสอบสวน อุปสรรคด้านภาษา ความหวาดกลัวที่มีต่อพ่อค้ามนุษย์ ความไม่เชื่อใจเจ้าหน้าที่
ของรัฐ กระบวนการทางกฎหมายที่ล่าช้า และการไม่สามารถทำงานหาเงินได้ในช่วงการพิจารณาคดี
ล้วนเป็นสาเหตุทำให้เหยื่อบางรายไม่ต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย รวมทั้งการ
ดำเนินคดีทางอาญา ในช่วงปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินโครงการพิสูจน์สัญชาติและการผ่อนผันให้
แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้จดทะเบียน (ซึ่งเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการถูกค้า) อยู่ในราชอาณาจักร เพื่อให้ได้รับ
ความคุ้มครองและให้โอกาสแรงงานต่างด้าวเหล่านี้ได้จดทะเบียน โดยนำคนเหล่านี้เข้าสู่ระบบ
ตลาดแรงงานอย่างเป็นทางการและให้ได้รับสวัสดิการต่างๆ อย่างไรก็ดี ผู้สังเกตการณ์ได้แสดงความ
ห่วงใยว่าแรงงานพม่าอาจเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ รวมทั้งเสี่ยงต่อการถูกนำไปค้า เนื่องจาก
ข้อกำหนดบางประการในกระบวนการพิสูจน์สัญชาติฯ

การป้องกัน

รัฐบาลไทยดำเนินความพยายามอย่างจำกัดในการป้องกันการการค้ามนุษย์ รวมถึงการจัด
กิจกรรมโดยนายกรัฐมนตรีนครและเจ้าหน้าที่ระดับสูงเพื่อเพิ่มจิตสำนึกเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ บางครั้ง
รัฐบาลก็ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรเอกชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมุ่งเป้าไปที่กลุ่ม

เสียงซึ่งมีโอกาสตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์ และ/หรือกิจกรรมที่มุ่งป้องกันและจัดการใช้แรงงานเด็กและการบังคับใช้แรงงาน รัฐบาลไม่ได้พยายามอย่างเพียงพอในการแก้ไขข้อบกพร่องด้านโครงสร้างซึ่งเกิดจากนโยบายแรงงานต่างด้าวและเปิดช่องให้มีการค้ำมนุษย์ กล่าวคือ ข้อกำหนดด้านการเดินทางและค่าธรรมเนียมสำหรับ “การพิสูจน์สัญชาติ” ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงที่แรงงานต่างด้าวจะตกอยู่ในสภาพแรงงานขัดหนี้และเหยื่อค้ำมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศรายงานว่าได้ใช้งบประมาณ 185,000 เหรียญสหรัฐ ในการดำเนินกิจกรรมคุ้มครองและป้องกันเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ตลอดทั้งปี รัฐบาลดำเนินโครงการรณรงค์สร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ซึ่งมุ่งเป้าไปที่เยาวชนของประเทศ และร่วมมือกับองค์กรเอกชนในการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึก และทำงานร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศเพื่อป้องกันการ ใช้แรงงานเด็กและการบังคับใช้แรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มจิตสำนึกเกี่ยวกับการต่อต้านการค้ำมนุษย์สำหรับข้าราชการและตัวแทนจากภาคประชาสังคม รัฐบาลให้ความร่วมมือในการส่งตัวนักท่องเที่ยวต่างชาติหลายรายที่ซื้อบริการทางเพศกับเด็กกลับไปดำเนินคดีในประเทศของคนเหล่านั้น แต่รัฐบาลไม่ได้พยายามอย่างเพียงพอในการลดความต้องการใช้บริการทางเพศในประเทศ เจ้าหน้าที่ทางการไทยทำงานร่วมกับองค์กรเอกชนเป็นครั้งคราวในการบุกค้นและปิดช่องโสเภณี และจัดโครงการรณรงค์สร้างจิตสำนึกซึ่งมีเป้าหมายเพื่อลดการท่องเที่ยวเพื่อซื้อบริการทางเพศจากเด็ก ในปี พ.ศ. 2552 เจ้าหน้าที่ทางการไทยและพม่าลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการปราบปรามการค้ำมนุษย์ รัฐบาลไทยยังจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้ข้อตกลงอื่นๆ ที่ลงนามร่วมกับลาวและเวียดนามด้วย ไทยไม่ได้เป็นภาคีพิธีสารสหประชาชาติว่าด้วยการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2543
